

ALI RES STISKA ZA PITNO VODO

Občinska skupščina je na zadnji seji obravnavala problematiko pitne vode v naši občini. Odborniki so se lotili razprave zelo resno, saj sta se kar dva naša kraja — Mozirje in Nazarje — znašla pred dejstvom, da je potrebno v čim krajšem času razrešiti problem, kako bosta v bodoče oskrbovana s pitno vodo.

Odbornikom je bilo poleg vodne problematike, ki tare Mozirje in Nazarje, predočeno tudi dejstvo, ki o njem strokovnjaki v zadnjem času čedalje bolj povzdigujejo svoj glas. Gre za to, da je po izjavah do-

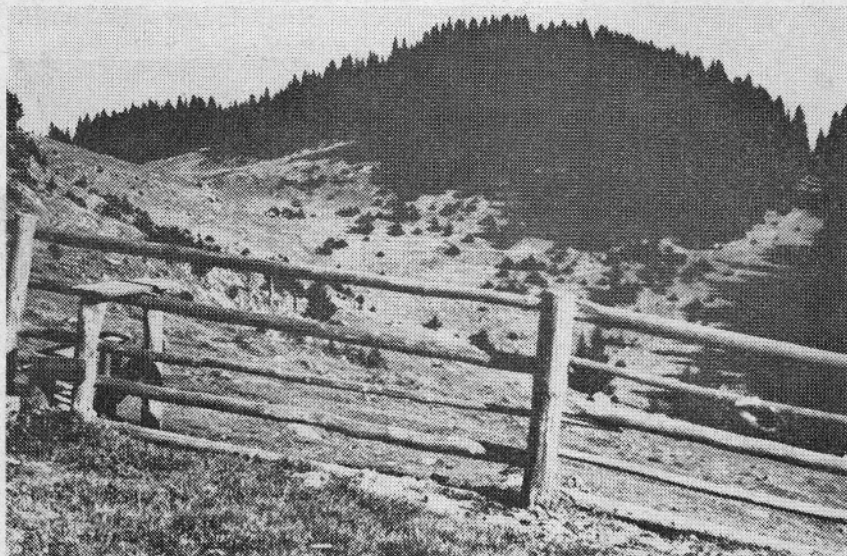
jekta. Tako je vsaj razumeti po tem, da so predstavniki prizadetih občinskih skupščin že izrazili željo, da se vključijo v gradnjo širšega regionalnega vodovoda, ki bi navedena kraja oskrbel s pitno vodo.

Velik interes za oskrbo s pitno vodo izkazuje tudi območje Celja. Njihove želje gredo v smeri, da bi v perspektivi bilo v naši dolini zgrajeno večje zajetje pitne vode: (Letošč in Kropa), ki bi lahko zapolnila vrzel, ki v Celju in Spodnji Savinjski dolini že obstaja. Gradbeni odbor ter občinska skupščina sta načela to vprašanje z veliko odgovornostjo. Bistvo celotnega problema je v tem, kar je na seji skupščine rekel predsednik SO Mozirje Jože DEBERSK: »Mi ne moremo dovoljevati, da bi nenačrtno iz Gornje Savinjske doline odvajali vodo, ampak zahtevamo, da se izdelata temeljita bilanca potreb in zalog vode na širšem celjskem območju. Najprej mora biti zagotovljena preskrba z vodo tukaj, območju, strokovnjaki pa morajo dati odgovore na vprašanja, kot so: režim in obstoj vodotokov in v zvezi s tem vsa biološka in klimatska vprašanja, ki bi se eventualno pojavila ob nižjem nivoju talne vode.«

Da se boste lahko vi — bralci, čimbolje informirali o tej problematiki, objavljamo sklepe, ki jih je sprejela občinska skupščina v celoti, obenem vas pozivamo, da nam posredujete svoje predloge in stališča o tej problematiki.

1. Navzoči so bili soglasnega mnenja, da vodna skupnost Celje prevzame pobudo za izdelavo in je končni realizator študije o vodni bilanci za širše regionalno območje. SO Mozirje bo izdelavo takšne bilance pod-

(Nadaljevanje na 5. strani)

Kmalu bo zapadel sneg, pobelil bo tiste strmine v katere so uperjene oči smučarjev

ločenih strokovnjakov območja Celja, Spodnje Savinjske doline in tudi Velenja pred velikim problemom, kakor v perspektivi zadostiti potrebe po pitni vodi. Ze sedaj pa je znano, da so le v Gornji Savinjski dolini občutnejši viri zdrave pitne vode, s katerimi se bi te potrebe v perspektivi lahko zadostile.

Skupščina je v ta namen imenovala gradbeni odbor. Le-ta ima nalogo, da v bližnji prihodnosti realizira izgradnjo vodovoda LETOSC—MOZIRJE, s katerim bi se pokrile potrebe po vodi v Nazarjah in Mozirju v prihodnjih letih. Veliko zanimanje za gradnjo tega vodovoda sta pokazali tudi naselji Letuš in Šmartno ob Paki, ki jima že primanjkuje pitne vode. Vse izgleda, da bosta pristopili k skupni realizaciji tega pro-

SKUPŠČINA
IN DRUŽBENOPOLITIČNE
ORGANIZACIJE OBČINE MOZIRJE

ČESTITAJO

29. november
dan republike

KAKO NA GOLTEH

Zima se nam hitro približuje. Morda bo že v teh dneh sneg pobelil vsa tista pobočja, v katera so uperjena očesa smučarjev, le-ti na to komaj čakajo in pričakujejo, da ga bo padlo čimbolj na debelo. Tako želijo tudi na Golteh. Njihovi smučarski tereni in žičnice so nared, da sprejmejo še večjo množico smučarjev kot so jih sprejeli lani!

Prav lanska množica obiskovalcev v tem lepem turističnem centru je pokazala potrebo, da je nujno potrebno, če se hočejo izogniti dolgim vrstam čakajočih ob sedežnici na Medvedjak izgraditi nove proge in postaviti vsaj eno daljšo vlečnico na območju Starih Stanov, kjer se nahajajo še lepša smučišča kot na pobočju Medvedjaka.

Tudi letos računajo na Golteh, da bo bife ob razglednem stolpu na vrhu Medvedjaka obiskalo precej obiskovalcev

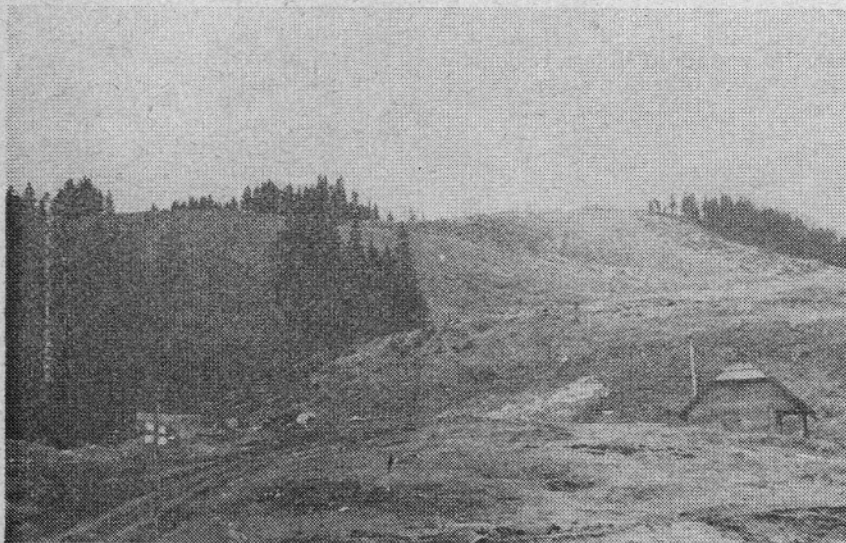
Obljube, ki so jih predstavniki »IZLETNIKA« dajali med lansko sezono niso ostale neizpolnjene. Ravno v teh dneh tečejo zadnja dela pri montaži dveh novih vlečnic. Ena od teh, daljša, je postavljena na Starih Stanih, dolga je preko 700 metrov, drugo pa postavljajo v Moravi blizu planinske kočice tam, kjer se nahajajo najbolj idealni smučarski tereni za pouk otrok in odraslih v smučarskih veččinah. Krajši vlečnici, ki sta dosedaj obratovali v Moravi in pri hotelu pa so prestavili na drugo mesto

in sicer bosta omogočali hitrejši dostop do vrha Starih Stanov iz strani Medvedjaka.

Tudi tereni so dobro pripravljene. Posekane so trase za dve novi progi. Na Starih Stanih so v glavnem odstranili vse šture, ki so močno ovirali normalno smučanje. Priznati je potrebno, da je kolektiv TC »GOLTEH« skupaj s pripadniki JLA, gozdarjev in šolske mladine opravil veliko delo. Vrednost vseh opravljenih del in novo nabavljenih strojnih naprav znaša preko 1.000.000 dinarjev. Za dobro počutje smučarjev in ostalih obiskovalcev bodo poskrbeli tudi tako, da jim bodo postregli z nekaterimi pijačami, čaji in jedili kar ob smučarskih progah.

V teh dneh je končan tudi redni remont gondolske žičnice. Hotel na »GOLTEH« je bil zaradi tega nekaj dni zaprt. Žičnica je sedaj pripravljena, da bo lahko s polno hitrostjo prevažala obiskovalce tega centra. Računajo na precejšen obisk. Kmalu bodo gotovi tudi z adaptacijskimi deli v hotelu.

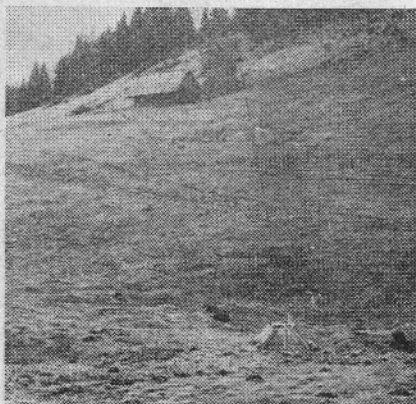
Hubert H.

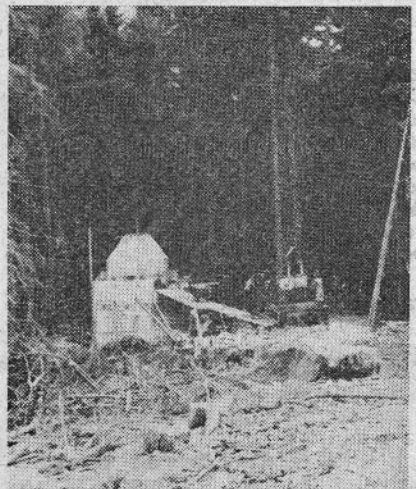
Na sliki vidimo iztek na novo izdelane smučarske proge po kateri se bodo smučarji spuščali iz vrha Starih stan do hotela

Kaže, da v letošnji smučarski sezoni na Golteh ne bo več dolgih vrst čakajočih pred smučarskimi napravami. Preko 700 m dolga vlečnica na Starih stanih bo to zagotovo odpravila

Smučarski raj za otroke se obeta obiskovalcem Morave. Tu bodo ob novi vlečnici lahko neovirano smučali

Na sliki vidimo zgornjo postajo vlečnice na Starih stanih med gradnjo

ZAKAJ SVET SKUPŠČIN

OBCINSKE SKUPŠČINE CELJSKE REGIJE SE PRIPRAVLJAJO, DA BODO V KRATKEM RAZPRAVLJALE O USTANOVITVI SVETA OSMIH OBCINSKIH SKUPŠČIN. TO BI NAJ BIL POSVETOVALNI, POVEZOVALNI IN USMERJEVALNI ORGAN. SEDEŽ TEGA SVETA SE BI VSAKE POL LETA SELIL V DRUGO OBCINO.

Pred nedavnim so se zbrali na posvetovanju v Laškem predsedniki občinskih skupščin. Tam so se dogovorili, da bodo skupščinam svojih občin predlagali ustanovitev sveta za občine Celje, Konjice, Mozirje, Šentjur, Šmarje, Velenje in Zalec.

Do sedaj se je mnogokrat ugotovljalo, da je manjkalo ustreznega telesa, ki bi usklajeval in izpolnjeval stvari za katere so se predsedniki in drugi odgovorni ljudje dogovorili

na raznih medobčinskih posvetovanjih. Zato bo ustanovitev takšnega sveta nov in pomemben korak pri sodelovanju in reševanju skupnih vprašanj vseh občin. Takšna oblika

sodelovanja in povezovanja se je že uveljavila na drugih območjih v Sloveniji.

V predlogu sklepa o ustanovitvi sveta je zapisano, da bo to posvetovalni, povezovalni in usmerjevalni organ. Da bo sprejemal priporočila, predloge in sklepe, ki pa bodo veljavni le, če jih bodo potrdile vse občinske skupščine na svojih sejah. Svet bo razpravljal o vprašanih gospodarstva, družbenega usmerjanja, socialnega zavarovanja, zdravstvenega in socialnega varstva, zaposlenosti, vzgoje in izobraževanja, financ, davčne politike, bančništva, sodstva, javne uprave, varnosti in splošnega ljudskega odpora.

Omeniti velja, da svet v nobenem primeru ne bo organ oblasti in da njegova ustanovitev ne pomeni obnavljanja bivšega celjskega okraja. Vse občine bodo v svetu enakopravno zastopane.

V ustanovitvenem dokumentu se predlaga, da bo sedež sveta vsakih šest mesecev v drugi občini. Predsednik občinske skupščine, kjer bo šest mesecev sedež sveta bo obenem tudi predsedujoči v svetu za tisto mandatno dobo. Predlaga se, da bo sedež Sveta najprej v Šentjurju, predsedoval pa mu bo šentjurski predsednik, Franc SVETINA. Svet bodo sestavljali vsi predsedniki občinskih skupščin, poleg njih pa še po dva člana iz občine. Svet bo torej štel 24 članov.

Naša občinska skupščina bo na svoji prihodnji seji razpravljala o ustanovitvi tega sveta, ki bo lahko obravnaval vsa nerešena vprašanja celjskega območja. Upajmo, da bo svet ob tej obravnavi uspešen in da bo njegova dejavnost doprinesla k hitrejšemu razvoju tega območja, obenem pa tudi naše občine. Zaradi tega bi bile prav, da občinska skupščina podpre iniciativo predsednikov osmih občinskih skupščin.

Hubert H.

ODLIKOVANJA ŠPORTNIM DELAVCEM

Nedavno je prejela tov. Pavla TROGAR, načelnica Partizana v Mozirju, za svoje dolgoletno, neumorno, vzgladno in požrtvalno delo red dela z zlatim vencem. Mnogo svojih moči in skrbi posveča tudi našemu turističnemu društvu.

Prav tako je prejela red dela s srebrnim vencem tov. KARČE Pavla, ki dela pri Partizanu kot uspešna vodnica že vrsto let. Mnogo se udejstvuje tudi pri mozirskem planskem društvu.

Ko obema iskreno čestitamo, želimo, da bi zlasti mladi rod obeh spolov v Mozirju posnemal njuno tako uspešno delavnost.

F. V.

MELIORACIJA V BOČNI

Več desetletij dolga zahteva in želja kmetov v Bočni, Delcah, Vologu in Šmartnem ob Dreti, da se osušijo zamočvirjena zemljišča na »Duršekih« se končno uresničuje. 50 ha kompleksa, ki je doslej dajal krmo izredno slabe kakovosti, uporabno le za v hlevu stoječe konje (kot vzdrževalna krma), se pravkar spreminja v najbolj rodovitna tla tega območja. Po izvedenih hidro-melioracijah, ki bodo končane v letošnjem letu, bodo potrebne še agro-melioracije (preoravanje, gnojenje in setev ustreznih posevkov). Zemlja, ki ni bila prave vrednosti, bo postala enakovredna ali celo boljše od one, ki jo doslej najbolj cenijo. O tem so prepričani vsi napredni uporabniki in lastniki teh zemljišč.

Skupščina občine Mozirje si je med drugim zadala nalogo, da posveti vso svojo skrb in moč, da se dolgoletna želja kmetov-uporabnikov »Duršekov« uresniči. Dolgoletni sen kmetov postaja resničnost. Ta resničnost pa je omogočena le ob podpori in razumevanju družbe, ki skoraj do polovice sofinancira stroške melioracij, za ostalo polovico pa kreditira kmete s 70 % za dobo 8 let po 3 % obrestni meri in še z davčnimi olajšavami. Za to so se smelo odločili ljudje in tudi dosegli s svojim vplivom, ki jim je pri srcu napredek doline in tudi zasebnega kmetijstva.

Kot vsaka napredna akcija ne steče sama po sebi, tudi ta ne. Težav pri vsem tem ne manjka, tudi takšnih ne, ki niso upravičljive in ki jemljejo organizatorjem akcije prepotreben čas in energijo. Odpori maloštevilnih proti melioracijam so iz različnih razlogov. Vsi objektivni razlogi se dajo upoštevati, težko in nemogoče pa je upoštevati tistih nekaj redkih primerov, ki bi radi zaradi nagajivosti preprečili vsesplošno in tudi njim samim dobro. Apeliramo na vse koristnike-lastnike zamorčvirjenih zemljišč, ki so v načrtu za osušitev in katerih dela se že izvajajo, da tvorno sodelujejo, vedeč, da je to le za vas in vaš napredek. Vašega napredka bomo veseli tudi mi, ki smo sprožili akcijo melioracij in le v tem bo tudi naše plačilo, da smo prispevali svoj delež k naprednim in koristnim rešitvam za vas, nas in naše prihodnje rodove.

Venek Anton

Ko bo končana meliorizacija bočkega polja bodo lastniki tamkajšnjih zemljiških površin pridobili precej plodne zemlje

VEČER MED ZADREČKIMI POLHARJI

Lov na polhe se je z vsemi tradicijami tega lova ohranil le še na Dolenjskem in tudi v Gornji Savinjski dolini, ali točneje, v Zadrečki dolini. Polhe lovijo takrat, ko je bukev bogato založena z žirom. To se običajno zgodi vsaka tri leta. Polharji seveda takšno leto pričakujejo s precejšnjo nestrpnostjo. Že mnogo prej si pripravijo pasti in poiščejo površine in te seveda ljubo-sumno čuvajo drug pred drugim.

O lovu na polhe ali polharjenje, kakor se temu po domače reče, sem že veliko slišal in bral. Seveda sem si že dolgo želel, da bi se takšnega lova tudi udeležil. Zaradi tega sem z veseljem sprejel povabilo Franca TRATNIKA in Ivana BIDERJA, da gremo v petek zvečer polha-

sto, kjer smo pustili avtomobile, sem povprašal Ivana, kako daleč imamo peš do tja, kjer bomo lovili polhe; ta mi je dejal: »čisto malo, le dvesto metrov«. No, to je pa kar lepo sem, si mislil. V zaupanju, da ga ne bom izdal, pa mi je Marjan hitro prišepnil, da gre pri tem za višinsko razliko — tako je potem v resnici tudi bilo.

Ko smo prišli tja, kjer so »povšine«, je bilo verjetno Ivanu kar hudo, saj nas je vseh trinajst videlo, kam so on in njegovi pomočniki nastavili pasti. S tem delom so bili gotovi do mraka. Postavili so jih v krogu 200—300 metrov okoli ognja. Na vsako past so nastavili tudi zvonec, ki nas bo z zvonjenjem opozoril, kdaj se bo v past ujel polh. Ob pol

sem sedel seveda tudi sam. Ob tem, ko sem pridno vrtil zajca na žaru in ga zalival z vinom... sem vlek na ušesa pogovor, ki se je tu o polharjenju odvijal. Rečeno je bilo tudi nekaj krepkih, šaljivih, in tudi takšnih, ko jim ni vse verjeti, temu se menda reče lovskih. Sicer pa naj zapišem nekaj o tem, kaj je Ivan pripovedoval o polharjenju: »Letos je pravo leto za lov na polhe. Pri nas v Zadrečki dolini jih lovimo od 20. septembra do 16. oktobra. Jaz sem jih pričel loviti že leta 1934. Prvič sem jih lovil s Francem Falletom, on me je o tem podučil in mi pokazal »polšine«. Lovil sem vsa leta, če je le bilo kaj žira. Reči moram, da je bilo včasih več polhov kot pa jih je danes, to je sicer normalno, ker je bilo še pred leti več bukovih gozdov kot jih je danes. Seveda smo zato tudi več ulovili. Spomnim se, da sem leta 1935 nastavil dvanajst pasti in ulovil 96 polhov. Ujel se mi je »starec«, ki je imel po hrbtu belo krzno.«

Na našem območju se še kar precej polhari. Ivan o tem pravi: »Ja, polharjev je v naši Zadrečki dolini kar precej. Največ jih je okoli Šmartnega ob Dreti, v Bočni, Pustem polju in Kokarjah. Naj jih naštejemo: REMIC Ludvik z Otoka, ŽEHELJ Franc, MUZGA Anica in FLERE Franc iz Pustega Polja, CIGALE Anton iz Potoka in še drugi.«

V dolino smo se vrnilo pozno zvečer. Vsi smo bili veseli, saj smo preživeli lep jesenski večer pod Malo pečjo. Jaz sem bil seveda najbolj vesel, saj sem se vračal iz planine bogatejši. Bogatejši za spoznanje in doživetje, ki so mi ga pripravili zadrečki polharji.

Hubert H.

Večer med zadrečkimi polharji je bil prav prijeten

riti pod Malo peč nad Pustim poljem. V tej kratki reportaži bom poizkusil povedati, kako smo se na tem lovu imeli in koliko polhov smo nalovili.

Dogodivščina se je pričela ob 14. uri popoldne ko smo se zbrali pri domačiji Ivana BIDERJA iz Pustega polja. Bilo nas je kar precej Ivan, Ferenc, Toni, Marjan, Ferdó, Tone, Berni idr. Bilo nas je trinajst. Ivan je pripravil trinajst pasti. Z nami je bil sicer še štirinajsti, a ta je bil že brez svoje kosmate kože, mislim na odrtega domačega zajca, ki sem ga z Bernijevo pomočjo ob ognju pod Malo pečjo pekel na žaru. Ja, pečen je bil dobro, saj sem ga zalival z vinom, tako so mi naročili izkušeni polharji, ki so ta čas, ko sem vrtil zajca, hodili okoli nastavljenih pasti. Zajec je bil seveda spečen zelo dobro, v kolikor pa mu je kaj manjkalo, je bilo to verjetno tisto vino, ki sem ga namesto na zajca zлил nekam drugam?!... Sicer pa naj se povrnem nazaj. Ko smo se pripeljali na me-

sedmih je Ivan dejal: »Sedaj pa tiho, da bomo lahko čuli zvonec.« Vsi smo naostriili svoj sluh, in res ni bilo treba dolgo čakati. Je že zazvonilo, takoj za tem še drugi. Fantje so skočili k tistim polšinam. Prinesli so dva polha, oba sta bila »jarčka« — to je mladiča. Eden od teh je bil še živ. Hotel sem ga vzeti v naročje in ga pobožati. Da od takrat naprej nimam pogriženih prstov in da lahko pišem to reportažo, se lahko zahvalim samo Marjanu, ki je to mojo namero pravočasno preprečil. Do devetih je zvonec zazvonil še enajstkrat. Skupno smo torej nalovili trinajst polhov. Nekaj pasti je bilo odličnih, še zlasti interesantna je bila tista, kjer sta se poleg dveh »jarčkov« ujela še ena »durla« in en »starček«. To je samica in samec. Nekaj pa je bilo »gluhih«, tistih nismo bili posebno veseli. Da je bila »gluha«, se reče zato, ker ni nič zvonila.

Ob ognju, kjer je bilo prav prijetno sedeti in kjer se je dogajal tisti zabavnejši del lova na polhe.

Ivan BIDER, odličan polhar iz Pustega polja

ZAKAJ NIZEK PROCENT MAŠČOBE V MLEKU

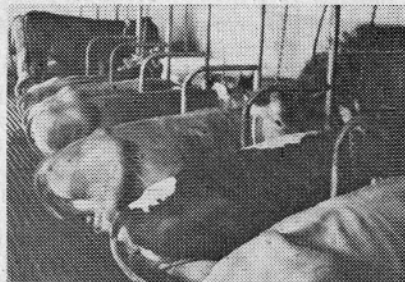
Mleko kot osnovno nenadomestljivo živilo za vsako mlado bitje, zavzema pomembno mesto tudi v človeški prehrani. Kot prehrabeno blago pa mora ustrezati pravilniku o kakovosti živil. Ne sme mu biti nič odvzetega ali dodanega, poleg tega pa mora biti higiensko neoporečno.

Za rejca je najvažnejša maščoba, saj je od nje odvisna cena mleka. Količina oziroma % maščobe v mleku pa zavisi od več faktorjev. Te so v prvi vrsti pasma, genetska osnova, prehrana, čas po telitvi itd. Nekatere pasme goveda (Jersey) so odbirali že desetletja na visok procent maščobe in dajejo sedaj povprečno okrog 6,0 % maščobe v mleku. Naše sivorjavo govedo pa daje v povprečju od 3,0 do 4,0 %.

Pri sedanjem načinu plačevanja mleka je zaželjeno, da bi krave dajale mleko z visokim procentom maščobe in čim manjšim nihanjem v času med dvema telitvama. Količina mleka pri kravi raste prvih 5—6 tednov po telitvi, nato počasi pada do približno petega meseca brejosti. V drugi polovici brejosti pa je količinski padec mleka hitrejši, odvisno pač od posamezne živali. Količina mlečne maščobe pa kaže ravno obratno sliko. Po telitvi je veliko mleka z nižjim procentom maščobe, ki pa počasi narašča in doseže najvišjo točko pred presušitvijo. Tudi sama molža okrog 1,5 % maščobe, zadnji cikelus vpliva na količino maščobe v mleku. V začetku molže ima mleko okrog 1,5 % maščobe, zadnji curki pa dosežejo tudi do 10 %. Iz tega vidimo, kako pomembna je temeljita izmolža, ne samo zaradi količine maščobe, ki so v zadnjih curkih, ampak tudi zaradi zdravja vimena.

Pomemben delež pri količini maščobe v mleku ima tudi pravilna prehrana. Znano je, da imajo pravilno krmljene krave manjše nihanje v procentu maščobe. Spomladanski prehod na zeleno krmo spremlja običajno tudi padec maščobe v mleku

in to precej občutno. Kravam, ki so preko poletja samo ob zeleni krmi, zlasti na čredinkah, kjer je trava zelo mlada popasena, primanjkuje osnovnih sestavin za tvorbo mlečne maščobe. Ta je sestavljena iz maščobnih kislin, ki se nahajajo v krmi. Del maščobnih kislin se pretvori v telesu živali pri prebavi iz ogljikovih hidratov. (to so po kemičnem

Kravje mleko je sestavljeno iz 87 do 88 % vode, 2,5 do 6,0 % mlečne maščobe (odvisno od pasme) 3,5 do 3,8 % beljakovin, 4,5 do 5,0 % mlečnega sladkorja ter 0,7 % rudninskih snovi.

sestavu sladkorjem podobne snovi). Maščobnih kislin in ogljikovih hidratov pa zelo mlada trava ne vsebuje dovolj. Če žival ne dobi teh snovi v zadostni količini, jih pretvarja iz lastne zaloge — posledica je hujšanje živali.

Pri dobrih molznicah in kravah, ki teh lastnosti pretvorbe nimajo, pa verjetno pade tudi količina maščobe v mleku.

Problem nizkega procenta maščobe v mleku smo občutili na našem

področju v letošnjem letu. Če primerjamo odkupljene količine mleka v poletnih mesecih, z maščobo izpod 3,2 %, ki je spodnja meja pri izplačilu, kakor tudi pogoj za uveljavljanje premije, vidimo naslednje:

Količina odkupljenega mleka z maščobo izpod 3,2 %

	1969	1971
maj	16.843 lit.	14.054 lit.
junij	14.489 lit.	27.444 lit.
julij	11.623 lit.	33.554 lit.
avgust	10.734 lit.	29.260 lit.

Celoten odkup mleka v litrih
1969 plan 2,972.491 litrov
1970 plan 3,182.265 litrov
1971 plan 3,500.000 litrov odkup do vključno avgust 2,299.753 litrov.

Iz tabele vidimo, da je v letošnjem letu zelo narasla količina odkupljenega mleka z nižjo stopnjo maščobe, kot se le ta izplačuje. Kje so vzroki za takšno stanje, je težko ugotoviti. Morda pri nepravilni prehrani, vremenu, nepravilnih analizah itd.

Drug problem, ki se pojavlja, je sama čistoča mleka in previsok procent vode v mleku. To so le manjše količine, vendar dovolj velike, da pokvarijo tudi dobro mleko, ko se le-to v bazenu zmeša in nam kvari ugled in kvaliteto celotnega področja Zgornjesavinjske kmetijske zadruge.

Nanizanih je bilo nekaj problemov, ki nam delajo preglavice, rejcem pa povzročajo občutno denarno škodo. Upamo pa, da se bo stanje zopet normaliziralo v zadovoljstvo vsem rejcem in vodstvu zadruge.

B. F.

NADOMESTNE VOLITVE

Na nadomestnih volitvah dveh odbornikov v zbor delovnih skupnosti Skupščine občine Mozirje, ki so bile 6. nov. 1971 v volilni enoti 17. in 24. je bil v volilni enoti 17, ki obsega MERCATOR Ljubljana, enota »JELKA« Gornji grad, MEXX Celje, prodajalna Ljubno ob Savinji, trafiki Gornji grad in Ljubno ob Savinji in trgovske poslovalnice ZKZ Mozirje na območju KS Smartno ob Dreti, Gornji grad, Ljubno ob Savinji, Luče in Solčava izvoljen za odbornika kandidat Albin ZAMERNIK iz Raduhe, ki je dobil od 68 oddanih glasov 36 glasov, drugi kandidat Jože IVANUŠA iz Mozirja, pa je dobil 31 glasov. Ena glasovnica je bila neveljavna.

V volilni enoti 24, ki obsega osnovne šole Gornji grad, Ljubno ob Savinji in Luče s podružničnimi šolami, pa je bila izvoljena Franja SUHOREPEČ iz Ljubnega ob Savinji, ki je bila tudi edini kandidat. Dobila je vseh 77 oddanih glasov.

Naj še omenimo, da so se nadomestnih volitev v 17. volilni enoti udeležili vsi volilni upravičenci, v 24. volilni enoti pa tudi vsi razen enega, ki je bil bolan.

Rudi ZAGER

ALI RES STISKA ZA PITNO VODO

(Nadaljevanje s 1. strani)

prla in bo sodelovala v vseh fazah njenega nastajanja. Vse ostale interese zainteresira in nosi to pobudo v celoti vodna skupnost Savinja Celje.

2. Predstavniki SO Mozirje ponovno zagotavljajo, da niso nikoli in ne bodo nasprotovali, da se viri pitne vode uporabljajo za širše regionalno območje pod naslednjimi pogoji:

a) da je preskrba z vodo zagotovljena tukajšnjemu območju;

b) da vodna bilanca da odgovore na vprašanja, kot so: režim in obstoj vodotokov in v zvezi s tem vsa biološka in klimatska vprašanja.

3. Izgradnja vodovoda za Nazarje in Mozirje ter eventualno Letuš in Šmartno ob Paki, ki bo zajel izvir Letošča, ni vezana na izdelavo vodne bilance (ker bo pač izdelava trajala dalj časa). Vodna skupnost Savinja Celje pa se obvezuje, da bo sklad za

urejanje stavbnih zemljišč SO Mozirje, ki bo tudi investitor vodovoda, podprla pri pridobitvi vodnogospodarskega soglasja.

4. Pismeno vlogo za kredit pri Ljubljanski banki soprodpisejo zainteresirane občinske skupščine Mozirje, Velenje, Zalec. Podjetje Plinarvodovod Celje bo našo vlogo posebej in s posebnim podpisom podprlo. Skupščina občine Mozirje da Plinarvodovod Celje na vpogled vlogo, naslovljeno na Ljubljansko banko, ta pa SO Mozirje svoje priporočilo Ljubljanski banki na vpogled.

5. Vodna skupnost Celje pripravi v roku 14 dni aproksimativni izračun potreb po vodi Letuša in Šmartnega ob Paki, prav tako pa tudi predvidi povečanje cevovodov Letošč—Mozirje zaradi priključenih naselij in ovrednoti razliko med projektiranim cevovodom in perspektivnim cevovodom na priključek Letošč—Kropa.

Hubert H.

Iz dnevnika podoficirske šole IV. operativne zone

(Nadaljevanje iz 8. št. »Savinjskih novic«)

Hiša, ki so jo po vojni obnovili, leži namreč blizu Ajnika, a vendar že povsem v dolini in je med obema kakih 200 m višinske razlike. Po pomoti letalcev, ki sreči od podoficirske šole nihče ni bil ranjen, pri Presečniku pa je bilo žal 6 mrtvih. Moštvo šole je nato pomagalo pri reševanju in gašenju požara, ki je nastal ob bombardiranju.

Ker je bil sovražniku znan položaj šole, se je 23. 9. ob 6. uri zvečer

Piše: Branko BLENKUŠ

premaknila v vas Čepļje pri Bočni. Nastanili so se pri kmetu Cepļjaku in v drugih hišah naselja.

25. septembra je prišlo zopet do spremembe v vodstvu šole. Podporočnik Ivan Kranjc je bil premeščen v štab IV. operativne zone. Za vodjo pehotnega tečaja je bil imenovan kapetan Janko Iršič, za v. d. komandanta pa poročnik Tine Benedičič.

Da ne bi bili predolgo na istem kraju se je šola 6. oktobra premaknila v vas Otok pri Bočni. Nastanili so se v vseh hišah in gospodarskih poslopih.

Sovražnik je neprestano pošiljal večje formacije proti osvobodeni Savinjski dolini. Pri obrambi je bila večkrat angažirana tudi podoficirska šola. 12. oktobra so tečajniki minerskega oddelka minirali cesto pri Crni nad Stranjami. Pehotni oddelek je bil v zasedi na vzhodnem pobočju Male planine, oddelek z zvezo pri Sv. Primožu nad Stranjami, intendantski tečaj pa pri vasi Gozd.

Tečajniki so nato še večkrat sodelovali pri pobiranju vojaškega materiala, ki so ga zavezniška letala v tem času spuščala s padali na področje vasi Rečica, Bočne in Pobrežje.

Tretji tečaj je končal z delom 18. oktobra 1944. Novi podoficirji so odšli in v šolo so prihajali zopet novi borci. Ze 19. oktobra so pričeli s poukom četrtega tečaja.

23. oktobra se je vsa šola premaknila v vas Trnavče pod Radegundo. V tem času je prišel tudi novi komandant Vladimir Sepec, ki sedaj živi v Ljubljani, ter pomočnik komisarja Volt, za katerega pa ni nobenih drugih podatkov.

Tu se je šola nastanila pri kmetu Pečku, katerega hiša je takrat nosila številko 16. Pa tudi po drugih hišah so stanovali tečajniki. V tem času so močne sovražnikove kolone zopet začele napadati s kamniške strani. Zato je 24. oktobra odšel vod tečajnikov, v glavnem prostovoljcev, pod vodstvom kapetana Janka Iršiča proti Gornjemu gradu. Naslednji dan se je ob cesti in potoku proti Novi Stifci razvrstil v napad proti sovražniku, ki je semkaj prodril, ropal in požigal preko Crnivca, Kališ, Gozda in Crešnjice. Vod tečajnikov

je v jurišu pregnal sovražne patrole od Nove Stifte proti Crnivcu. Med bojem sta pravočasno prišli na pomoč Tomšičeva in Serčerjeva brigada, ki sta sovražnika pregnali in zaplenili večje količine vojaškega materiala ter orožja. Sovražnik je imel velike izgube, od tečajnikov pa so bili trije lažje ranjeni.

Cetrtega novembra se je šola iz Trnavč premaknila na Spodnje Pobrežje. Tu so se nastanili po raznih zgradbah in gospodarskih poslopih. V tem času so zopet sodelovali pri pobiranju vojaškega materiala, ki so ga spuščala zavezniška letala. 6. novembra je v bližini zasilno pristalo transportno letalo, ki je malo prej odrglo vojaški material. Posadka letala, ki je štela 6 članov, je prišla v štab šole, kjer je bila na kosilu, nato pa so odšli v Gornji grad in zatem po zvezi na Dolenjsko ter z letalom nazaj v Italijo.

Iz aviona, ki se ni mogel več dvigniti, so partizani odstranili vojaške naprave in strelivo, pločevino in drugo pa so porabili okoliški prebivalci.

Četrti tečaj se je zaključil 28. novembra 1944. Dotedanji tečajniki so odšli in zopet so prihajali novi.

Tretjega decembra 1944. pa so močne sovražne enote pričele vesplošni napad na Gornjo Savinjsko dolino. Prodirali so od Braslovč in Vranskega. Zato se je šola 6. decembra premaknila proti Novi Stifci. Ker so tudi iz kamniške strani in Koroške in to s podporo topništva napadali to področje, je bila šola 11. decembra preformirana v samostojen bataljon, ki je imel tri čete. Za komandanta bataljona je bil imenovan kapetan Janko Iršič, za komandirja 1. čete poročnik Mitja ing. Pelko, za komandirja druge čete starejši vodnik Stefan Kolar in 3. čete poročnik Miha Kajfež. Ostali predavatelji so bili razporejeni za vodnike po četah. Štab šole je predstavljal posebno operativno skupino. Ze isti dan je druga četa zasedla položaje na Crnivcu. Od 12. do 17. decembra so bile čete na položajih pri Kranjskem raku in Kališah. Nemci so v tem času zasedli Gornji grad in kontrolirali cesto Nova Stifca proti Kamniku.

18. decembra se je šola premaknila v vas Ravne, od tu pa na Menino planino. S stalnimi premiki je bilo treba zmešati sled sovražniku in manevrirati tako, da ne bi ostali v obroču. Zato so se 20. decembra zopet premaknili z Menine čez Novo Stifto v Mačji kot. Temu bataljonu so se vtem času priključili razni izgubljeni borci in pa borci, ki so bili dodeljeni za zaščito pokretne bolnice.

Na Menini so se nastanili v neki pastirski koči in od tu kontrolirali teren ter opazovali premike sovražnika. Hrano so v glavnem dobivali iz vasi ob vznožju Menine, največ pa iz Motnika in Spitaliča.

Med večkratnim premikanjem so 15. januarja 1945 bili v Slapeh. Naslednji dan jih je napadel sovražnik, kakor so se premaknili na Gornji Okrog.

Cez pet dni je sovražnik zopet napadel šolo, in sicer, ko je bivala v pastirskih kočah na Menini. Ko se je bataljon umaknil, so napadalci kočje zažgali.

V Tuhinjski in Gornje Savinjski dolini je bilo v tem času sovražnikov kot lista in trave. Neprestano so pošiljali močne oddelke na Menino in tudi v hribe severno od Gornjega grada. Da bi se umaknili močnemu pritisku, so se 24. januarja premaknili čez Dreto, Brda, Pobrežja in Savinjo v vas Trnavče, od tu pa na Radegundo. Tu so ostali do 2. februarja, nato pa so odšli čez Bele vode, Sv. Križ in Zavodnjo na Graško goru.

Glede na to, da se je ob umikanju Nemcev in njihovih pomagačev z Balkana tu nabiralo vedno večje število sovražnikov, ki so neprestano napadali, je bilo nemogoče, da bi mogla šola še nadaljevati s poukom. Zato se je 4. 2. 1945 ta bataljon po nalogu IV. operativne zone razformiral. Borci, ki so bili zadnji v šoli, tečaja niso zaključili, so se vrnili v svoje enote, starešine in predavatelji, ki so do konca ostali v tem bataljonu, pa so bili razporejeni v štab IV. operativne zone oziroma XIV. divizije.

Podoficirska šola je tako v približno šestmesečnem delovanju izučila skoraj 600 borcev, ki so postali podoficirji in tudi takoj dobili ustrezne čine. Ko so se po končanih tečajih vrnili v svoje operativne enote, so bili tam desetarji, vodniki in celo komandirji čet. Postali so vodje manjših obveščevalnih skupin in kurirskih postaj.

Nekaj tečajnikov je po končani vojni nadaljevalo šolanje v vojaških šolah, ki so bile ustanovljene po vojni. Iz podoficirjev so nato postali nižji pa tudi višji oficirji JA.

Na koncu bi pripomnili, da je gornje napisano po dnevniku, ki ga je vodil tovariš Stefan Kolar. Vzroke za posamezne ukrepe pa je navedel podpisani po svojem spominu, ker je bil v tej šoli od začetka julija do konca decembra 1944.

To pa je le okvir zgodovine te podoficirske partizanske šole, ki je delovala in vzgajala nižji starešinski kader za štajersko, koroško in zavsavo področje, del Gorenjske in Koroške. Pripravljalni odbor za srečanje podoficirske šole, ki bo 12. septembra letos na Pobrežjah, pa ima namen napisati celotne spomine. To bo seveda možno le ob sodelovanju vseh predavateljev, starešin in mnogih učencev, ki so šli skozi te tečaje. Zato je pripravljalni odbor pozval vse, naj pošljejo osebne podatke na njegov naslov pri občinski zvezi borcev Mozirje.

SOLČAVA PRAZNUJE

Dne 22. oktobra se je nad Solčavo zgrnil teman oblak. V prosvetni dvorani je bila proslava osvoboditve Beograda, ko je med splošno navdušenje in veselje padla vest, da se vasi bližajo Nemci. Dvorana je bila mahoma prazna. Kdor je le mogel, je bežal v hribe. Doma so ostali večinoma starčki in otroci. Partizani komande mesta Solčava so se kljub slabi oborožitvi pripravljali, da v

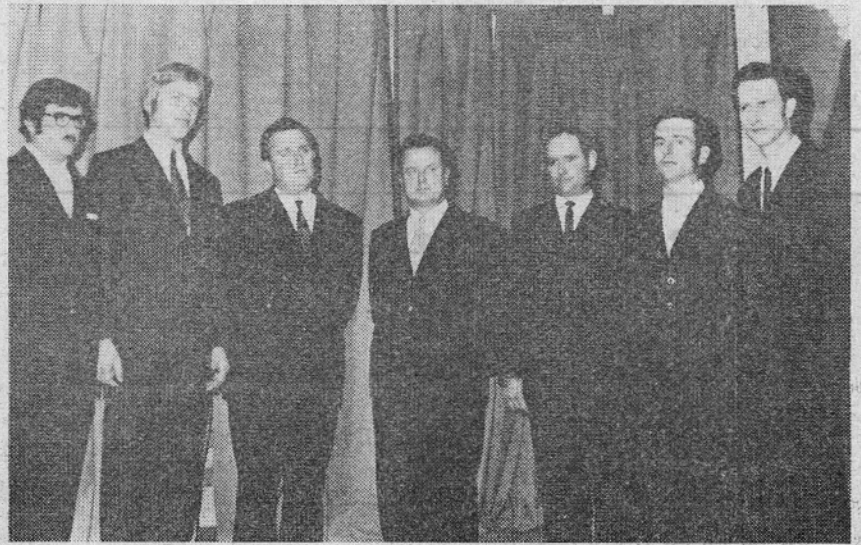
Piše: Anton IKOVIČ

zasedi sprejmejo sovražnika. Toda Nemci so bili v takšni premoči, da so se morali borci po kratki borbi umakniti. Ujeli so nekega ranjenega partizana, ki ni mogel ubežati, nato pa začeli vdirati v hiše in ropati, kar jim je prišlo pod roke. Vrata so odpirali kar s puškinim kopitom, domačine pa obkladali z najsramotojšimi psovskami. Še isti večer so prisilili dva starčka, da sta z nohti praskala partizanske napise z zidov. Utaborili so se v vasi in okoliških kmetijah. Klali so prašiče, pekli perutnino in se mastili. To je bil »herren volk« iz Železne Kaple, 13. policijski regiment in policija iz Črne na Koroškem. Čez dva dni so šli po hišah in povsod naročili, naj pripravijo ležišča v vsaki sobi. Treba je bilo vse izprazniti in v sobe nanositi slame ali sena. Toda to je bila le pretveza.

Popoldne tega dne je Solčavi hotel na pomoč del XIII. brigade ki se je dotlej mudila nekje na Pohorju. Od nagle in dolge poti so bili borci zelo utrujeni. Na Rečici v Gor.

morali zavarovati bolnišnice v Robanovem kotu in poskrbeti za nemoten prevoz ranjencev v primeru nevarnosti. Vsa posadka bolnišnice je bila pripravljena. Dan se je nagibal h koncu. O napadu pa še nobenega obvestila. Prispelo je samo obvestilo, da minometalec nima min. Tedaj je komandant bataljona XIII. pozval prostovoljce, med katerimi sem se javil tudi jaz, naj poneseimo četi mine. Tadej, Ris, Muri in Edi, obveščevalci bolnišnice so šli že naprej. Z minami smo prispeli na določeno mesto nad naselje Brezje. Tu smo videli neko patroljo, o kateri smo mislili, da so borci XIII. brig. Začeli smo jih klicati. Tam

blizu pa so bili naši tovariši iz predhodnice, ki so se nam odzivali, tako, da so se klici nekajkrat ponovili. Drugi dan smo zvedeli, da je bila to nemška patrolja, ki je prišla na Brezje požigati in se ji je zato tako mudilo v Solčavo. Ko je slišala naše klicanje, se je zbala in pobegnila. Tako je naselje Brezje pri Solčavi ostalo nepožgano. Ko smo bili na določenem mestu, čete že ni bilo tam. Ta čas pa je že zajel plamen gospodarsko poslopje pri Rončarju in Ramšaku. Nemci so začeli požigati. Prebivalci so se morali pripraviti za odhod. S seboj pa je lahko vzel vsakdo le najnujnejše.

Na proslavi krajevnega praznika v Solčavi je zbranim priredil celovečerni koncert moški in mešani pevski zbor iz Železne Kaple na Koroškem. Solčanom so prinesli pozdrave od tamkajšnjih prebivalcev — njihovih rojakov in njihovega župana

Imenovanja na zadnji seji občinske skupščine

Zaradi poteka mandatne dobe dosedanjim članom upravnega odbora sklada za komunalno urejanje stavbnih zemljišč je bil na zadnji seji skupščine občine na predlog komisije za volitve in imenovanja imenovan nov 9-članski upravni odbor. Za predsednika upravnega odbora je bil imenovan Ivan KOS iz Nazarij,

V zvezi s predvideno gradnjo novega vodovoda Letošč—Nazarje—Mozirje je bil na zadnji seji skupščine občine imenovan poseben gradbeni odbor, ki ga sestavljajo Deberšek Jože, preds. SO kot predsednik, člani odbora pa so: ČOP Hinko, Mozirje, VIDMAR Bogomir, Nazarje, KOS Ivan, Nazarje, ŠTEINER Franjo, Mozirje, BENDA Franc, Sp. Rečica, in predstavnik, ki ga imenuje GLIN Nazarje.

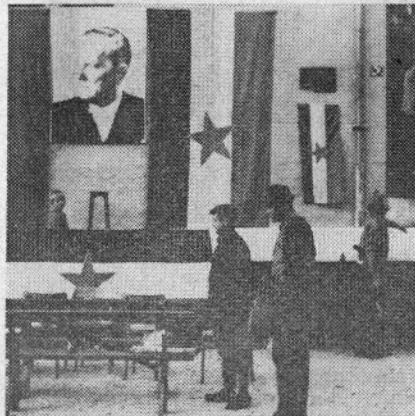
Ker se kaže v občini potreba po čimprejšnji ustanovitvi komunalnega podjetja, je bil na zadnji seji ustanovljen pripravljalni odbor, ki je zadolžen, da izdela predlog. Pri-

pravljalni odbor sestavljajo: ČOP HINKO, predsednik in člani: MIKLAVC Dominik, Bočna, PLATOVŠEK Vili, Ljubno ob Savinji, MIKLAVC inž. Franc, Bočna, URANK inž. Jože, Nazarje, MARTINČIČ inž. Dušan, Mozirje, VIDMAR Bogomir, Nazarje, ŠTEINER Franjo, Mozirje in BENDA Franc, Sp. Rečica.

Rudi ZAGER

Seja občinske konference SZDL

V Mozirju se je 3. novembra 1971 sestala na svoji redni seji občinska konferenca SZDL Mozirje. Tema razgovora je bila razprava o osnovah nadaljnje urbanistične politike. Obenem pa so izvolili tudi novega člana republiške konference SZDL.

Solčavani so se za svoj krajevni praznik dobro pripravili. Osrednja proslava je bila pred šolo v Solčavi

Savinjski dolini so si zato oskrbeli prevoz s konji do Solčave. Prve položaje so zavzeli na griču pri Pečovniku ob vznožju Robanovega kota. Koroški odred pa se je umaknil v Luče na Vavdnovo. Dve četi XIII. brigade so poslali v napad na Nemce v Solčavi. Ena četa je krenila po južni, druga po severni strani pobočja preko Havdeja, da bi jim padla za hrbet. Hkrati sta obe četi

DEŽURNA SLUŽBA VETERINARJEV

21. november 1971 — LUKAN Drago, dipl. vet. Gornji grad
28. november 1971 — RESNIK Tone, dipl. vet. Mozirje
29. do 30. novembra 1971 — MERMAL Jože, dipl. vet. Ljubno ob S.
5. december 1971 — MERMAL Jože, dipl. vet. Ljubno ob Savinji
12. december 1971 — LUKAN Drago, dipl. vet. Gornji grad

SLUŽBA STALNE PRIPRAVLJENOSTI

- Od 15. 11. od 7. ure zjutraj
do 22. 11. do 7. ure zjutraj Dr. Franc ŠIRKO, Mozirje
- Od 22. 11. od 7. ure zjutraj
do 1. 12. do 7. ure zjutraj Dr. Franc KOCUTAR, Ljubno ob Sav.
- Od 1. 12. od 7. ure zjutraj
do 6. 12. do 7. ure zjutraj Dr. Ivan BUT, Mozirje
- Od 6. 12. od 7. ure zjutraj
do 13. 12. do 7. ure zjutraj Dr. Franc URLEP, Gornji grad
- Od 13. 12. od 7. ure zjutraj
do 20. 12. do 7. ure zjutraj Dr. Franc ŠIRKO, Mozirje

V teh dneh so dela pri asfaltiranju ceste preko Gorenjskega klanca že končana. Ta prometnica pomeni za našo dolino precej, saj se je s tem omogočil hitrejši in boljši dostop iz Šaleške doline v naše kraje

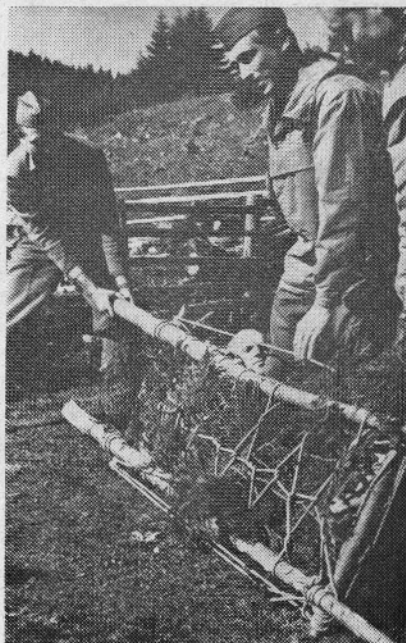
Konferenca aktiva ZK

Aktiv ZK GLIN Nazarje je imel 9. t. m. letno volilno konferenco, kjer je tekla razprava o delu aktiva ZK, o uspehih in o problemih podjetja.

Ugotovili so, da je podjetje v zadnjih treh letih doseglo velike uspehe tako na gospodarskem kot na proizvodnem področju. Saj je celotna lesna industrija nova ali prenovljena, proizvodnja in novo ustvarjena vrednost pa največja doslej. Največji uspeh pa je prav gotovo nova tovarna ivernih plošč, ki je sad prizadevanj kolektiva in še posebej strokovnega kadra GLIN Nazarje.

Na konferenci so ugotovili, da so bili v vseh teh prizadevanjih neposredno ali posredno angažirani tudi člani ZK.

Na koncu so bili sprejeti sklepi, da se mora aktiv ZK še naprej boriti za tehnološki in gospodarski napredek, ki bo omogočil višji standard vseh zaposlenih in več truda kot doslej posvetiti sprejemanju mladih v zvezo komunistov. Kramer

V preteklem mesecu so imeli na območju mozirskih planin 3-dnevni tečaj milčniški gorski reševalci. Obnovili so znanje iz spoznavanja veččin reševanja ljudi in opreme ter premoženja v razmerah, ko ne bi razpolagali s tehničnimi pripomočki. Na sliki vidimo nosila, ki so jih izdelali za prenos ponesrečenca

«Savinjske novice» izhajajo mesečno — izdaja SO Mozirje, GLIN Nazarje in ZKZ Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Hubert HERCEK — Uredništvo in uprava: Mozirje 175, tel. Mozirje 83040 in 83030 — Ziro račun pri SDK eksp. Mozirje št. 5076-637-56 — Savinjske novice glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do petindvajsetega v mesecu — Tisk in klišiji CETIS Celje